

knækker og havde Tallerkenen fuld af tomme Skaller, sagde paa sin skæmtende Maade:

„Saa tror jeg, at jeg kan give Dem en interessant Oplysning.“

„Hvad er det?“

„Jeg opsnappede igaar paa Børsen en Bemærkning, som jeg, ærlig talt, ikke tog mig videre af. Dertil forekom den mig altfor usandsynlig. Men den har aabenbart alligevel haft noget paa sig.“

„Hvad er det da? Saa sig det, for Pokker, og hold op med det Spektakel der!“

Bjerreby lagde Nøddeknækkeren og sagde:

„Samuelsen skal være Chefredaktør af Præsternes store nye Blad.“

Enslev slog Stokken i Gulvet foran sig og hældede sig frem.

„Samuelsen!“ brølte han halvt i Latter. „Er De gal, Mand!“

Men i det næste Øjeblik gik der som et Dødens graanende Pust henover hans Ansigt. Og virkelig svimlede det et Nu for ham ved Forstaaelsen af, at den klogeste af alle kloge Rotter havde forladt hans Skib for at bjærge sig over i Fjendens.

Bjerreby gav sig til at fortælle om, hvad han iøvrigt havde hørt om Bladets Start, om Aktiekapitalens Størrelse og Medarbejderstaben.

„Det er aabenbart Meningen at maskere Foretagendet som Boulevardblad. Stensballe er en modig Mand, og det er sikkert ingen fejl Beregning af ham at have underkøbt Samuelsen. Det vil i hvert Fald vække Sensation.“

Enslev vaagnede op af sin Tankefuldhed.

„Ti nu stille! Og hør, hvad jeg vil sige! Jeg overtager fra imorgen selv Redaktionen. Det Bytte taber Bladet vist ikke ved! Redaktørskiftet skal endnu iaften meddeles Telegrambureauet, og imorgen Formiddag Kl. 11 skal Redaktionssekretæren og de faste Medarbejdere give Møde her. Zaun skal jeg have fat i straks. Hvor han saa er, maa han bringes tilveje inden en Time. Han maa skaffe mig en Mand, der forstaar sig paa koloreret Billedtryk. Og De, Bjerreby, maa hjælpe mig med at faa fat i nogle habile Folk, der kan paatage sig at udmaje Bladet efter